Dosarul nr. 5r-59/2026
PIGD nr. 4-26073129-09-5r-09062026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 octombrie 2026 or. Sîngerei
Judecătoria Bălți, sediul Sângerei,
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Gheorghe Cugut
Grefier Cristina Saracuța

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de Moraru Olga, născută la 12.07.1983, domiciliată în sat. *****, r-nul *****, IDNP: ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională emisă de către agentul constatator la 12.05.2026, în baza art. 236 alin. (3) Cod contravențional,-

c o n s t a t ă:

La 26 mai 2026, petiționarul Moraru Olga, a înaintat contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 Nr. 479259 și deciziei de sancționare contravențională emisă de către agentul constatator Sîrbu Adrian la 12 mai 2026, în baza art. 236 alin. (3) Cod contravențional.

În motivarea contestației a invocat că, la data de 12.05.2026, agentul constatator Sîrbu Adrian a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție și a emis decizia de sancționare sub formă de amendă în mărime de 30 u.c. echivalentul a 1500 lei, în baza art. 236 alin. (3) Cod Contravențional.

Mai indică că, prin procesul verbal cu privire la contravenție a fost reținută fapta contravențională, precum că, conducătorul dat a depășit limita de viteză deplasându-se cu 98 km/h cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip automobil marca/model SKODA OCTAVIA n.î. BBW 968 ignorând prevederile RCR Punctul 47 (1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt a) în localități — 50 km/h; în cazul în care securitatea la trafic se asigură, această limită pe anumite sectoare de drum poate fi majorată până la 90 km/h, prin instalarea abdicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare; prin ce a comis o contravenție, prevăzută de art. 236 (alin. 3) Cod contravențional al Republicii Moldova.

Comunică că, cu procesul verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator de sancționare din 12.05.2026, nu este de acord și le consideră ilegale și neîntemeiate.

Consideră că în acest context, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind-prezentate probe suficiente, concludente, pertinențe și utile la caz, care incontestabil ar demonstra vinovăția ei în comiterea faptei imputate, circumstanțele fiind indicate incomplet și care nu atesta situația reală a evenimentelor din 12 mai 2026, or subsemnata nu se consideră vinovată de fapta imputata. Astfel, la caz există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profita contestatarului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

Astfel, din cele relatate de către agentul constatator în dispozitivul deciziei asupra cauzei contravenționale despre presupusa faptă comisă, nu întrunește elementele necesare care să corespundă cu dispozițiile articolului 236 alin. 3 din CC al RM, care prevede, (3) depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 40 la 60 km/oră, or, nu s-a confirmat prin probe veridice și nici nu s-a identificat/individualizat locul săvârșirii acestor acțiuni (sectorul concret de drum).

Ulterior, la 23 septembrie 2026, petiționara Moraru Olga a depus explicații suplimentare în care a comunicat că, procesul-verbal conține o descriere neclară și contradictorie a faptei. Procesul- verbal reproduce, în mod general, limita de 50 km/h aplicabilă în localități și posibilitatea majorării acesteia prin indicator, dar nu consemnează concret regimul de viteză existent exact la punctul măsurării. Nu sunt anexate schema sectorului de drum, fotografii ale indicatorului de intrare în localitate ori ale indicatorului de limitare a vitezei și nici date care să demonstreze că automobilul se afla, la coordonatele indicate de aparatul radar, într-un sector supus limitei de 50 km/h.

Mai indică că, în captura TruCAM sunt indicate coordonatele poziției aparatului de măsurare, însă acestea nu reprezintă coordonatele automobilului la momentul determinării vitezei. Măsurarea a fost efectuată la o distanță de 321,3 m de aparat, iar materialele cauzei nu conțin schema sectorului de drum, direcția concretă a măsurării, poziția indicatorului de intrare în localitate ori a indicatorului de limitare a vitezei și nici alte date care sa demonstreze că punctul în care se afla automobilul la momentul măsurării era supus limitei de 50 km/h. Simpla introducere în aparatul TruCAM a limitei de 50 km/h nu dovedește că această limită era legal aplicabilă în punctul în care se afla vehiculul.

Imaginea extrasă din dispozitivul TruCAM identifică automobilul și afișează viteza de 98 km/h, coordonatele și distanța de 321,3 m. Totuși, la dosar este prezentat numai un cadru imprimat, nu înregistrarea video originală integrală și nici datele electronice originale care ar permite verificarea continuității

înregistrării, a țintei urmărite, a lipsei interferențelor, a setărilor aparatului și a autenticității fișierului. Un extras imprimat nu înlătură obligația acuzării de a prezenta proba completă și verificabilă.

Captura imprimată conține două valori distincte ale distanței: *„Измеренная дистанция: 321.3 м** care reprezintă distanța la care a fost determinată viteza de 98 km/h, și *„Дистанция: 75.7 м”,* corespunzătoare cadrului nr. 165 afișat la ora 08:59:23.507. Viteza a fost măsurată la ora 08:59:11, iar cadrul imprimat corespunde unui moment ulterior, cu aproximativ 12 secunde. Prin urmare, cadrul prezentat instanței nu reprezintă momentul exact al măsurării vitezei și nu permite verificarea poziției reticulului laser pe vehicul la distanța de 321,3 m. Pentru verificarea legalității măsurării este necesară vizualizarea înregistrării video originale integrale.

Mai indică că, Buletinul de verificare metrologică anexat privește aparatul Tru CAM II nr. TC007485 și era valabil la 12.05.2026. Acest document confirmă numai verificarea metrologică a aparatului, el nu dovedește, prin el însuși, utilizarea corectă în situația concretă, respectarea instrucțiunilor producătorului, competența operatorului și asocierea neechivocă dintre măsurare și persoana sancționată.

Buletinul de verificare metrologică anexat privește aparatul TruCAM II nr. TC007485, și a fost eliberat la 11.07.2025 și era valabil până la 11.07.2026. Prin urmare, la data măsurării, 12.05.2026, verificarea metrologică era formal valabilă. Acest fapt nu demonstrează însă respectarea tuturor condițiilor concrete de utilizare a aparatului.

Notifică că, în captura TruCAM apare mențiunea „Выравнивание 01/26/2026 12:08:03”. Termenul „Выравнивание” indică o operațiune de aliniere, nu verificarea metrologică legală a aparatului. Mai mult, mențiunea, privește data de 26.01.2026 și nu demonstrează efectuarea verificărilor operative obligatorii înaintea începerii măsurărilor din 12.05.2026.

Invocă că, potrivit pct. 20 subpct. 9)—10) din PML 10-02:2021, înainte de începerea activității operatorul trebuia să efectueze testul de integritate HUD, testele de aliniere optică, a razei laser fi a țintei de pe ecran cu cea din vizor, testul distanței fixe, testul vitezei zero, precum fi o măsurare video de probă, cu verificarea stocării acesteia. Materialele cauzei nu conțin rezultatele acestor verificări și nici alte date din care să rezulte că ele au fost efectuate înaintea începerii măsurărilor din ziua constatării.

Aceste teste trebuie realizate în cadrul pregătirii pentru măsurări, nu este suficientă o aliniere efectuată cu aproximativ trei luni și jumătate înainte.

Deși captura conține coordonatele geografice declarate ale aparatului, materialele prezentate nu permit verificarea poziției sale efective fața de marginea tronsonului monitorizat, a distanței laterale, a unghiului de măsurare și a

caracterului staționar al postului de supraveghere. La distanța de măsurare de 321,3 m, autoritatea urma să demonstreze respectarea condiției prevăzute de pct 20 subpct. 5) lit. e) din PML 10-02:2021, potrivit căreia aparatul trebuie amplasat la o distanță laterală de cel mult 60 m față de marginea tronsonului monitorizat Respectarea acestor condiții este importantă pentru limitarea efectului cosinus. Materialele prezentate nu permit stabilirea unghiului dintre raza laser și direcția de deplasare a automobilului. Deși efectul cosinus conduce, în mod obișnuit, la indicarea unei viteze mai mici decât viteza reală, iar nu la majorarea acesteia, nerespectarea cerințelor de amplasare rămâne relevantă pentru verificarea modului legal de efectuare a măsurării. Prin urmare, argumentul nu este invocat pentru a susține că viteza ar fi fost artificial majorată, ci pentru a demonstra că autoritatea trebuie să probeze respectarea procedurii tehnice obligatorii.

În cauza contravențională, autoritatea care susține acuzația trebuie să demonstreze nu doar valoarea afișată de aparat, ci și faptul că aparatul a fost utilizat în condițiile stabilite de actele normative, de către un operator competent, pe un sector în care limita introdusă în aparat era efectiv aplicabilă, iar datele prezentate instanței provin integral și nealterat din înregistrarea originală.

În speță, fiecare deficiență trebuie apreciată în ansamblu: lipsa înregistrării video originale, neprezentarea verificărilor efectuate la începutul turei, imposibilitatea verificării amplasării laterale a aparatului, lipsa dovezii privind competența operatorului, neindividualizarea aparatului în procesul-verbal și nerespectarea procedurii privind lipsa semnăturii contravenientei. Cumulul acestor nereguli afectează în mod esențial fondul cauzei și posibilitatea exercitării efective a dreptului la apărare, în sensul art. 445 alin. (2) din Codul contravențional.

Susține că, procesul-verbal nu respectă procedura prevăzută pentru lipsa semnăturii contravenientului.

Procesul-verbal menționează că a fost întocmit în prezența persoanei, însă rubrica destinată semnăturii persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional este necompletată. Nu este consemnat faptul că subsemnata ar fi refuzat să semneze, nu este indicat motivul lipsei semnăturii și nu există semnătura și datele de identificare ale unui martor.

Iar, potrivit art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, absența persoanei legal citate ori refuzul acesteia de a semna procesul-verbal trebuie consemnate în procesul-verbal și certificate prin semnătura a cel puțin unui martor, cu indicarea datelor lui de identificare. În speță, agentul constatator nu a respectat această procedură.

Afirmă că, mențiunea privind explicarea drepturilor, luarea la cunoștință de conținutul procesului-verbal și primirea copiei acestuia nu este confirmată prin semnătura subsemnatei. Anexarea ulterioară la dosar a paginii tipizate care reproduce textele legale privind drepturile contravenientului nu demonstrează că

drepturile au fost explicate efectiv și că documentul a fost remis subsemnatei la momentul întocmirii procesului-verbal.

Mai comunică că, procesul-verbal nu conține contul bancar, codul IBAN sau alte date complete ale beneficiarului necesare achitării directe a amenzii, fiind indicate doar, în mod general, posibilele modalități de plată. Deși actul conține un cod de bare și datele de identificare ale procesului- verbal, din conținutul acestuia nu rezultă în mod clar contul în care urmează să fie virată suma și nici datele complete necesare efectuării și verificării plății.

Consideră că, aceste încălcări au afectat în mod esențial exercitarea dreptului la apărare, deoarece subsemnata a fost lipsita de posibilitatea efectivă de a formula imediat obiecții, de a cere consemnarea lor și de a solicita păstrarea și prezentarea probelor tehnice originale.

Mai relevă că, procesul-verbal nu individualizează mijlocul tehnic utilizat. Deoarece La rubrica privind mijloacele tehnice este înscrisă numai denumirea generică „TRU CAM", fără indicarea modelului complet și a numărului de serie. Numărul TC007485 apare doar în materialele tehnice anexate ulterior. În aceste condiții, procesul-verbal nu stabilește în mod direct și neechivoc că măsurarea imputată subsemnatei a fost efectuată cu același aparat pentru care a fost prezentat buletinul de verificare metrologică.

Această omisiune trebuie apreciată împreună cu lipsa fișierului video original și a datelor tehnice originale, deoarece o copie imprimată nu permite verificarea autenticității și integrității informațiilor exportate din aparat.

Declară că, materialele cauzei nu demonstrează competența operatorului care a efectuat măsurarea. Conform pct. 8 și pct. 10-12 din PML 10-02:2021, aparatul poate fi utilizat numai de personal autorizat, autentificat în sistem, care deține certificat de competență și este atestat anual. Captura indică ID-ul de operator 476, însă dosarul nu conține certificatul de competență al operatorului, dovada valabilității atestării anuale și nici date suficiente pentru a verifica faptul că persoana care a efectuat măsurarea era autorizată să utilizeze aparatul TruCAM II nr. TC007485.

În lipsa acestor documente, nu poate fi verificată respectarea condiției obligatorii privind utilizarea aparatului de către personal competent. Decizia de sancționare nu cuprinde o motivare individualizată privind aprecierea probelor, stabilirea identității conducătorului, regimul de viteză aplicabil la locul măsurării și respingerea eventualelor explicații. Simt înscrise direct amenda de 30 unități convenționale și 5 puncte de penalizare, fără prezentarea raționamentului care justifică soluția.

Materialele tehnice și probele nu sunt prezentate integral în limba procesului contravențional. Potrivit art. 379 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul contravențional se desjasoară în limba de stat*. Cu toate acestea, captura extrasă

din programul „TruCAM II Clip Viewer”, invocată drept probă principală a acuzării, conține rubrici și informații tehnice în limba rusă, fără a fi însoțită de o traducere în limba română, certificată în modul prevăzut de lege.

Această omisiune este relevantă deoarece termenii utilizați în captură nu au un caracter pur formal. Spre exemplu, „Измеренная дистанция: 321.3 м” indică distanța la care a fost efectuată măsurarea vitezei, „Дистанция: 757 м” indică distanța corespunzătoare cadrului video afișat ulterior „Скорость захвата:64 km/ч” reprezintă pragul tehnic de captare, iar mențiunea „Выравнивание 01/26/2026” se referă la alinierea aparatului, nu la verificarea sa metrologică. Interpretarea eronată a acestor rubrici poate modifica substanțial concluziile privind momentul, distanța și condițiile efectuării măsurării.

În lipsa unei traduceri autorizate, conținutul acestui mijloc de probă nu este accesibil în mod complet și neechivoc participanților la proces și nu poate fi verificat efectiv sub aspectul pertinenței, concludenții și autenticității. Simpla aplicare a ștampilei „Conform originalului” confirmă cel mult, corespunderea copiei cu înscrisul prezentat de autoritate, dar nu certifică traducerea și nici semnificația juridică sau tehnică a informațiilor afișate în limba rusă.

În consecință, solicită ca înscrisul să nu fie reținut ca probă suficientă pentru constatarea vinovăției.

Totodată indică că, sarcina prezentării unei acuzații complete și a probelor suficiente revine agentului constatator. Instanța nu poate suplini prin presupuneri lipsurile actului de constatare și nici nu poate considera că fotografia automobilului dovedește automat identitatea persoanei aflate la volan. În absența probelor complete, concludente și verificabile, subzistă un dubiu rezonabil care trebuie interpretat în favoarea contravenientei.

Toate cerințele legale referitoare la întocmirea procesului-verbal verificarea și utilizarea mijlocului tehnic, competența operatorului, pregătirea măsurării, păstrarea înregistrării originale și administrarea probelor nu constituie simple formalități. Aceste garanții sunt instituite tocmai pentru a delimita constatarea oficială, legală și verificabilă a unei contravenții de o simplă înregistrare video realizată cu un aparat de măsurare de către orice persoană. Numai respectarea cumulativă a acestor condiții conferă rezultatelor măsurării caracterul unei probe administrate legal si apte să fundamenteze răspunderea contravențională; în lipsa lor, înregistrarea nu poate beneficia automat de forță probantă și nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru sancționare.

Cu privire la necesitatea prezentării probelor originale. În vederea verificării legalității măsurării și a respectării dreptului la apărare, solicită reclamarea de la agentul constatator și examinarea următoarelor înscrisuri și date:

- datele privind poziția reticulului laser și urmărirea continuă a automobilului pe durata măsurării;

- documentele sau datele tehnice care confirmă efectuarea, înaintea începerii activității din 12.05.2026, a testului de integritate HUD, a testelor de aliniere, a testului distanței fixe, a testului vitezei zero și a măsurării video de probă;
- certificatul de competență și dovada atestării anuale a operatorului identificat în sistem cu ID 476;
- buletinul de verificare metrologică în original sau copia certificată corespunzător pentru aparatul TraCAM II nr. TC007485;
- datele privind locul și modul concret de amplasare a aparatului, inclusiv distanța laterală față de marginea tronsonului monitorizat și confirmarea faptului că aparatul se afla în regim staționar;
- schema sectorului de drum și dovezile privind indicatoarele și limita de viteză aplicabilă în punctul în care se afla automobilul la distanța de 321,3 m;
- actele și explicațiile privind modul în care subsemnata a fost identificată în calitate de conducător al automobilului.

În cazul neprezentării acestor probe, solicită ca dubiile privind legalitatea și exactitatea măsurării să fie interpretate în favoarea subsemnatei, conform art. 375 din Codul contravențional.

Solicită petiționara, admiterea prezentei cereri și examinarea cauzei în lipsa ei, cu înștiințarea ei despre soluția adoptată la adresa electronică indicată în antet, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 479259 și decizia agentului constatator din 12.05.2026 și încetarea procesului contravențional, în lipsa unor probe suficiente care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, toate elementele faptei și vinovăția subsemnatei.

În ședința de judecată petiționara Moraru Olga fiind legal citată nu s-a prezentat, însă prin intermediul secției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătorie Bălți sediul Sîngerei, a depus cerere prin care a solicitat examinare cauzei în lipsa sa.

Agentul constatator Sîrbu Adrian fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale.

În temeiul art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea contestației în lipsa agentului constatator și a petiționarei.

Studiind contestația înaintată și materialele cauzei, apreciind în cumul probele prezentate, instanța de judecată consideră că contestația depusă de Moraru Olga este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Potrivit art. 395 alin.(1) pct.2) și (1^1) Cod contravenţional, contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale. Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează

autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin.(1^1).

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

La caz, se atestă că procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost emise la 12 mai 2026, în prezența petiționarului Moraru Olga, iar contestația a fost depusă la 26 mai 2026.

Prin urmare, instanța consideră că contestația este depusă cu respectarea termenului stipulat la art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

Astfel, se atestă că, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional, iar cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) al Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 236 alin. (3) Cod contravențional.

În ședința de judecată instanța a constatat că, la 12 mai 2026, de către agentul constatator, Sîrbu Adrian, a fost întocmit procesul-verbal seria MAI07 Nr. 4792259, cu privire la contravenția prevăzută de art. 236 alin. (3) Cod contravențional, pentru faptul că, Moraru Olga la 12 mai 2026, ora 08:59, în Sîngerei, (Prepelița), pe traseul R6 Chișinău - Orhei – Bălți, a depășit limita de viteză deplasându-se cu 98 km/h, cu mijlocul de transport de tip Automobil marca/ model SKODA OKTAVIA, n.î. BBW 968, ignorând prevederile pct. 47 sub pct. (1) din Regulamentul Circulație Rutiere, care stipulează că, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localităţi − 50 km/h, prin zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului – 20 km/h, iar în zonele pietonale – 5 km/h. În cazul în care siguranţa traficului se garantează, această limită pe anumite sectoare de drum sau benzi de circulaţie (pentru unele tipuri de vehicule) poate fi majorată până la 90 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de

semnificație corespunzătoare, fapt prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (3) Cod contravențional.

Prin decizia agentului constatator, Moraru Olga a fost sancționată pentru comiterea faptei contravenționale prevăzută de art. 236 alin. (3) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei și 5 puncte de penalizare.

Art. 236 alin. (3) Cod contravențional, prevede, depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 40 la 60 km/oră se sancţionează cu amendă de la 30 la 36 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Instanța notifică că, vinovăția contravenientei Moraru Olga în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (3) Cod contravențional, este dovedită integral prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și anexate la materialul contravențional, și anume: originalul procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07, Nr.479259 din 12 mai 2026; foto-tabelul din 05 mai 2026, efectuat cu aparatul pentru măsurarea vitezei mijloacelor de transport, de model „TruCam 2 seria TC007485, care a fost verificat metrologic prin Buletinul de verificare metrologică nr. AS-BV-3-19/152 695, valabil până la 11 iulie 2026.

Totodată, legalitatea utilizării acestui dispozitiv tehnic este stabilită prin pct. 47 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17 noiembrie 2014, potrivit căruia mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate şi verificate metrologic dotate cu opțiuni de înregistrare foto şi/sau video se utilizează pentru fixarea probelor privind încălcările din domeniul circulației rutiere.

Aplicând aceste dispoziții normative la speță instanța apreciază că, planșele fotografice efectuate cu mijlocul tehnic certificat la constatarea contravenției, conform art. 425 alin. (2) și (5) din Codul contravențional, sunt admise în calitate de probe.

Mai mult ca atât, instanța precizează că foto-tabelul prezentat de agentul constatator și anexate la materialele dosarului conține data și ora la care s-a făcut măsurarea, imaginea autovehiculului, din care se poate observa numărul de înmatriculare și viteza de deplasare măsurată, precum și localitatea unde a fost comisă contravenția în Sîngerei, (Prepelița), pe traseul R6 Chișinău - Orhei – Bălți.

Instanța remarcă că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, astfel că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză *prezumția de legalitate a actului administrativ,* din care decurge *prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față*, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui

Moraru Olga i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale.

La caz, instanța reține că conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de menționat că în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că, prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).*

De asemenea, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurându-se de forță probantă până la proba contrară.

În ce privește argumentele petiționarei, referitor la faptul că nu este de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizie de sancționare, pe motiv că administrarea probelor a avut loc necorespunzător și nu au fost anexate careva probe pertinente care ar proba existenta contravenției, instanța le respinge și consideră că invocările date poartă un caracter tendențios și declarativ, acestea fiind făcute cu scopul de a evita răspunderea contravențională pentru fapta comisă, vinovăția acesteia fiind dovedită în cadrul ședinței de judecată prin probele prezentate.

Prin urmare, din foto-tabelul fixat cu ajutorul mijlocului tehnic de constatare „TruCam2 seria TC007485”, anexat la materialele cauzei, se atestă *dincolo de*

orice dubiu rezonabil fapta comisă de Moraru Olga la 12 mai 2026, ora 08:59, în sat. Prepelița, r-nul Sîngerei, pe traseul R-6, Chișinău-Orhei Bălți), prin care mijlocul de transport de model „Skoda Oktavia cu numărul de înmatriculare „BBW 968", având obligația de a se deplasa prin localitate cu limita maximă de viteză de 50 km/h, s-a deplasa cu viteza de 98 km/h, adică, depășind limita de viteză cu 48 km/h.

În consecință, așa cum s-a invocat mai sus, stabilirea vitezei de depistare a mijlocului de transport, s-a realizat în condițiile legii, respectiv cu un mijloc certificat și verificat metrologic, astfel ca forță probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă și din dovezile în baza cărora s-a întocmit.

Astfel, instanța respinge alegațiile petiționarei înserate în explicațiile scrise prezentate instanței, acestea având un caracter formal și superficial, reiterând că procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi anulat pe motive formale.

Prin urmare, agentul constatator a indicat corect încadrarea juridică a faptei, și a făcut trimitere la norma materială contravenţională şi la indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției.

Totodată este relevantă și practica CtEDO, privind contradictorialitatea procesului care presupune posibilitatea părților în procesul penal, de a lua cunoștință cu toate probele sau observațiile, anexate la dosar şi a le comenta (Cauza Morel, 27); iar în procesele judiciare, unde se ciocnesc interesele private opuse, egalitatea părților presupune că fiecare parte trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cazul, inclusiv probele, în condiții în care nici una din părţi nu are o prioritate vădită (Cazul Dombo Beheer B.V., 33).

În cauza Nicoleta Gheorghe c. României, Curtea a făcut câteva precizări extrem de importante cu privire la obligațiile ce le revin părților într-o astfel de cauza, astfel "odată stabilita aplicabilitatea art. 6 în cauza concreta, este de o importanta cruciala ca instanțele de judecata care sunt sesizate cu soluționarea unor *plângeri împotriva unor procese-verbale de contravenție, să acorde constatatorului în mod efectiv posibilitatea de a propune probe prin care să aducă dovada contrară celor reținute de agentul constatator şi de a-şi prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii."*

Astfel, verificând temeinicia contestației înaintate de petiționară se constată faptul, că careva argumente pertinente, concludente și utile în susținerea contestației înaintate nu au fost prezentate, de aceea fapta constatată de către agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenție din 12 mai 2026, este apreciată de instanță ca fiind veridică, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În consecință instanța conchide, că argumentele petiționarei în explicațiile prezentate, au un caracter tendențios și declarativ, fiind bazate doar pe păreri și

presupuneri cu tentă de interpretare subiectiv generală și eronată a unor pretinse împrejurări de drept și de fapt.

În contextul dat, instanța de judecată determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ţinut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării lui Moraru Olga.

Față de cele ce preced, instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației depusă de Moraru Olga, astfel aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal şi decizia agentului constatator, Sîrbu Adrian din 12 mai 2026 întocmită în privința lui Moraru Olga în comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (3) Cod contravențional, urmează a fi menținută fără modificări.

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 448, 460, 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge contestația depusă de Moraru Olga.

Se menține fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07, Nr. 479259 şi decizia agentului constatator din 12 mai 2026, întocmită în privința lui Moraru Olga în baza art.236 alin. (3) Cod contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei.

Președintele ședinței,
judecătorul **Gheorghe CUGUT**